
NIEPODDŹWIGNIONY (1) *part praet pass pf*

D sg m niepoddźwignion(e)mu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Którego nie da się unieść, podźwignąć:

Wyrażenie: »upadek niepoddźwigniony« = upadek, z którego nie można się podnieść, ostateczny:

Będziefz [Boże] odwłaczał Zborowi zdrádnemu/ Przyść k vpadkowi niepoddźwignionemu? SzarzRyt
B.

Cf **PODDŹWIGNAĆ**

AW